

ските лица. Считаме, че взаимоотношенията между данъчната администрация и НСИ на национално ниво позволяват това да се осъществи сравнително лесно. Трудности обаче отново ще възникнат и те ще бъдат от страна на субектите на надомната заетост, които едва ли доброволно и точно ще регистрират своята дейност дори и пред данъчните власти. С други думи, проблемът отново опира до законодателното регламентиране на надомната заетост.

Друга възможност за отчитане работата на надомната заетост е **наблюдението на домакинските бюджети**. Паралелно с набирането на информация за доходите, разходите, потреблението и други елементи на жизненото равнище на населението би могло във въпросниците допълнително да се вмести отделно каре за надомната заетост, за да се получат данни за: броя на заетите с този вид дейност; вида на дейността, която се извършва; оборудването на работното място в дома на надомника; обема на работата в натура и стойност, която е извършена; разходите, които са направени; възнаграждението, което е получено, и т.н.

Използването на **анкетния метод** за набиране на статистическа информация не е нещо непознато за статистическата практика. Възможно е и чрез извадкови изследвания да се провеждат анкетни проучвания относно надомната заетост. Сведения за състоянието на надомната заетост ще дават както надомни работници, попаднали в извадката, така и граждани, неангажирани с този вид дейност. Осреднените резултати от подобни анкетни проучвания биха дали възможност за получаване на по-пълна и точна характеристика на надомната заетост у нас.

Съпоставянето на горните четири възможности за набиране на статистически сведения за надомната заетост позволява да се констатира, че поне на настоящия етап първите три подхода имат само теоретичен познавателен смисъл и на практика биха били трудно приложими. Последният подход (анкетното проучване) има всички реални шансове още в настоящия момент да може да бъде използван за наблюдаване на надомната заетост.

Анализът на възможностите за оценка на резултатите от надомна заетост показва, че не е невъзможно те да бъдат отчитани и впоследствие включвани в състава на brutния вътрешен продукт и на останалите макроикономически показатели. Подходи за това има, като някои от тях не биха създали особени трудности, свързани с тяхното прилагане, тъй като те и сега се използват за статистическо изследване на други явления от общественоекономическия живот. Проблем, който наистина трябва да бъде решен, е законодателното и нормативното регламентиране на надомната заетост, след което нейното статистическо изучаване не би представлявало трудност.